

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vsvardi Martyrologivm

Usuardus <Sangermanensis>

Lovanii, 1573

G.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42790

mines partim trucidauit, partim captiuos abduxit.

Fredegeri martyris mentio fit, cum de sancto Gummaro agitur.

Sanctus FREDERICVS episcopus Traiectensis & martyr, multum laborauit in Vualachria contra illicita connubia, & in Frisia contra Arianam perfidiam. Ludouicum Imperatorem voluit condignam agere pœnitentiam de eo quod Iudith Ducis Bauariæ filiam, suæ maiestatis carnalem consanguineam, contra decreta Canonum & Pontificum, haberet vxorem, sine licentia summi Pontificis, & aliorum præsulum iudicio. Cumque excommunicationis gladium minaretur, Iudith eum precibus & promissis frustra flectere tentauit. Quare duos subornauit, qui sanctissimum Frisonicæ gentis episcopum, post Missæ celebrationem, pro veritate occiderunt; Quod factum est anno octingentesimo trigesimo octauo. Quiescit ad sanctum Saluatorem, Ultraiecti, in crypta habens monumentum. Cuius passio celebratur die decimo octauo Iulij.

Fulco episcopus & martyr, cum sancto Bertino ponitur.

G.

Sanctus GAUGERICVS, Sinte Gueric/episcopus Cameracensis & confessor, Euosio Gallicarum oppido oriundus, quod nunc luodiū dicitur, & Ducatui Luxéburgensi annumeratur, rexit ecclesiā Cameracensem circiter annis triginta nouem miraculis coruscans, fide integer, prædicatione

E 2

& ver-

& verbis pluens, operibus indefessus. Qui euit anno quingentesimo nonagesimo quarto, tertio Idus Augusti, quo die natalis eius etiam ab Vsuar- do annotatur. Sepultus est apud Cameracum in basilica, quæ ab ipso in montis vertice ad honorem Medardi erat extructa; sed ibi Carolus quintus Imperator extruxit castrum, siue cittadellam, vt loquuntur. Vnde Canonici sancti Gaugerici, cum cogerentur templum suum deserere, receperunt se in parochialem ecclesiam sancti Vedasti; vbi in magnifico choro, quem extruxerunt, corpus sancti Gaugerici reposuerunt. Atque ita ecclesia sancti Vedasti, dicitur etiam ecclesia sancti Gaugerici.

Sanctus GERARDVS abbas miræ sanctitatis, quiescit in diocesi & comitatu Namurcensi, in pago Bronio, qui notiori nomenclatura ad sanctum Gerardum dicitur; vbi insignem fundauit abbatiam, in honorem sancti Petri. Obijt Bronij, anno nongentesimo quinquagesimo octauo, vt marmoreo eius sepulcro inscriptum est. Subleuatus in feretrum anno millesimo centesimo trigesimo primo. Fuit autem abbas, partim prouisor, siue visitator, partim reformator & fundator, octodecim abbatiarum. Nortmannica enim persecutione, multa monasteria vastata & exusta, miserè erant desolata. Inter quæ Gandense, cui tredecim annis suam operam impedit, vt antea dictum est. Festiuitas eius est tertio die Octobris.

Gerebernus martyr, cū sancta Dympna ponitur. Gerlacus, ex milite sanctissimus eremita, quiescit sesquimilliaro à Traiecto in Ruremundensi

denſi diceceſi, in monaſterio virginum Præmonſtratiſium quod ſancti Gerlaci dicitur, & in pago eiufdem nominis. Vbi multis miraculis ad noſtra uſque tempora claret. Commemoratio eius fit in vigilia Epiphaniæ Domini, ſed quia non eſt canonizatus, Miſſæ ſacrificium eſt de æterna ſapientia: & dum Litanix canuntur, quando ad eum uenitur, ſubmiſſa uoce dicitur, Sancte Gerlace, ora pro nobis.

Sancta GERTRVDIS uirgo, longè celeberrima per totum Belgium, & etiam in exteris regionibus, nata eſt in Landis, celebri quondam Brabantix oppido, ſed nunc tam exiguo, quod parochialis ſanctæ Gertrudis eccleſia fit extra muros. Filia fuit Pipini, primi Ducis Brabantix, qui etiam erat maior domus in Auſtraſiæ regno. Domina fuiſſe aſſeritur Bergis ſupra Zomam, Bergis ſanctæ Gertrudis, Niuellæ, & Vorſti, ſiue Foresti in Kempinia. Patre mortuo, cū matre Iduberga Niuelle propriam domum commutauit in monaſterium, exhortatione ſancti Amandi epiſcopi, qui & locum conſecrauit, & matrem cum filia uelauit. Foillanum, Vltanum, & alios, ex Hybernia uerbi Dei prædicatores, in ſummo honore & familiaritate habuit, fidei propagandæ ſtudioſiſſima. Quantam habuerit pauperum & peregrinorum curam, teſtantur adhuc aliquot loca, Niuelle, Fofſis, & alibi. Obijt poſt multa uirtutum & pietatis exercitia, prima Niuellensis abbatiffa, in die Patritij Hybernorum Apoſtoli, anno 664. Multas paſſim habet eccleſias in ſui honorem, conſecratas. Louanium, quæ prima eſt Ducatus Brabantix,

INDICVLVS

bantiæ, & totius Belgij, ciuitas, eam vt primam Brabantiæ plantam, feſto die honorat, ex conſtitutione Honori tertij. Ipſam etiam Vſuardus ſuo Martyrologio inſeruit, ætate Caroli magni. Scribit enim die decimo ſeptimo Martij. Monafterio Niuigella, ſanctæ Gertrudis virginis. Eſt autem Niuigella antiquioribus dicta, hodie Niuella, oppidum in Gallica Brabantia, diœceſis Namurcenſis, ſub dominio abbatiffæ Niuellenſis; vbi Gertrudis regularibus præfuit virginibus. Sed modo eſt Capitulum vtriuſque ſexus, in quo Canonice, eæque nobiles, & ſæculares, digniorem obtinent locum. Natalis Gertrudis ab eis recolitur, decimo ſeptimo Martij. tranſlatio, decimo Februarij. confeſcratio & velatio, ſecundo Decembris.

Sancta GERTRVDIS vidua, prima præfuit Hamaticenſi monaſterio. quæ Chriſti famula tranquillam dormitionem accepit anno ſexcentefimo quinquageſimo quinto; ei que ſucceſſit, vt liliſium, virgo prudentiſſima ſancta Eufebia, filia ſanctæ Rictrudis. Inde tranſlata quieſcit Marceſnis, in ſanctæ Rictrudis monaſterio, diœceſis Atrebatenſis in Flandria. Dicta monaſteria ad Scarpam ſita ſunt, haud procul à Duaco. Natalis incidit, in diem Nicolai, eſtque duplex maius, ſed tranſfertur. Eleuatio facta eſt die vigefimo ſeptimo Octobris.

Sanctus GERVLPHVS martyr, Merendræ in Flandria claris & Chriſtianis parētibus ortus, ab infantia pietatis amantiſſimus fuit. Monaſteria, & Deo dicatas eccleſias religioſè frequentauit; cle-
ricos

ricos & sacerdotes magno studio coluit ; & in summa, hoc maximè illi curæ fuit, vt vitam suam quam optimè ad normã diuinæ legis institueret. Quum verò nondum esset sacramento confirmationis insignitus, nec se proinde absolutū adhuc, & aduersus omnia æternæ salutis impedimenta satis ornatū Christi militem esse, piè prudenterq; existimaret, viro quodã comitatus, qui susceptoris circa se officio fungeretur, ex solo natali Gandauum ad Blandiniense monasterium se contulit, vt sacro chrismate ab episcopo, qui tum eo forte aduenerat, liniretur. Cumq; percepto sacramento, repletus iam pinguedine gratiæ spiritualis domum rediret, haud procul à monasterio Trunciniensi (ad quod iam iam orationis causa non nihil deflexerant) à susceptore suo, qui tantam eius pietatem, incredibili exagitatus inuidia, ferre non poterat, repente confossus prosternitur, & pro mortuo ab immani parricida relinquitur. Accidit autem, vt priusquam animam exhalaret à parentibus, hæc omnia confestim à Deo miraculosè edoctis, diligenter quæsitus, spirans adhuc inueniretur. Quibus cum breuiter à quo tantam accepisset iniuriam exposuisset, ad extremum ab ijs petiuit, vt se in vicino Trunciniensi cœnobio sepelirent, ecclesiamque certa hæreditatis suæ parte donarent. Atque ita demum salutari viatico Dominici Corporis in tempore adhuc munitus, ad cœlum migravit, vndecimo Calēdas Octobris. At pater eius votis, ac pietati filij sui, haud quaquã respondens, nec prædia illa ecclesiæ Trunciniensi dedit quæ Gerulphus petiuerat, nec corpus eius

I N D I C V L V S

pus eius illo in loco, sed Merendræ in basilica sanctæ Radegundis, sepultum curauit. Quo in loco, multis clarus miraculis, mansit ad annum vsque nongentesimum decimum quintum. Tum enim cœlesti commonitione ad ecclesiam Truncinensem solenni pompa atque honore translatum est die octauo Octobris. Anno autem millesimo trigesimo, quum ex omni Flandria Sanctorum reliquæ Aldenardam deferrentur, vt simul omnes solenni in processione publicæ pacis gratia circumferrentur, tantus honor diuo Gerulpho communi sententia delatus est, eo quod genere & natione Flander esset, vt inter omnia illa sacra diuorum corpora primum atque honoratissimum locum in circumgestatione sortiretur. Est autem Truncinium ad Lysam fluum apud Gadauum, vbi sanctus Amandus instituit clericorum siue Canonicorum cœnobitalium societate, quæ anno millesimo centesimo tricesimo octauo est conuersa in Præmonstratensis Ordinis cœnobium.

Ghillo coniungitur sancto Guthagone.

Sanctus G I S L E N V S, monachus Ordinis sancti Basilij in Græcia, relicto, vt putatur, Atheniensium episcopatu, Romam venit Apostolicis triumphis celebrem, & inde Angelica monitione commigravit ad pagum *Hainan*. vbi haud procul à Castriloco, in *Vrsidungo* construxit oratorium, & monasterium, quod nuncupauit Cellam Apostolorum. Hoc est, vt idem repetam vocibus nostri temporis, in Comitatu Hannoniæ, haud procul à Montibus Hannoniæ, abbatia extruxit, quæ ab eo sancti Gislæni dicitur, quæ prima est totius

tius Hānoniæ, sita in oppido, quod ab eodē sancto nomē habet. Egregius fuit gentiū doctor, in fide, & veritate, cōtemporaneus sanctorum, Autberti, Landelini, Vincentij, & Vualdetrudis. Multos introduxit in ouile Dominicū, quibus in tēpore, largis manibus tritici dedit mensuram. Quiescit, vt dictum est, ad sanctum Gislenum, in diocesi Cameracensi. Natalem habet nono Octobris.

Sanctus Gobertus confessor, habet Fossis ad sanctum Foillanum, officium cum nouem lectionibus, septimo Calendas Februarij. Vbi quiescat ignoro. Sed quidam, nomine Gobertus, dixit mihi imagines sancti Goberti imprimi Bronij, & quod arbitretur reliquias eius asseruari haud procul à Fossis & Bronio. Ab hoc autem diuersus est Gobertus, Comes Asperi montis, qui contempta nobilitate, in Villaria professus est monasticam religionem. vbi & honorificam habet sepulturam: & vitæ historiam, libris tribus, conscriptā. Sed non est ab Ecclesia Sanctis ascriptus: vt nec aliquot alij, qui in eodem monasterio multa sanctitate claruerunt: quorum veneranda ossa, simul sunt collocata.

Sancta GODOLEVA martyr, strangulata est à seruis suis iussu Bertulphi mariti, anno millesimo septuagesimo, pridie Nonas Iulij. Cuius vitam luculenter perscripsit ad Ratbodum episcopum, Drogo monachus, sacerdos id temporis Gistellensis. Locus est quarto miliario à Brugis, vbi eleuata est per Radbodum Tornacensem episcopum, anno millesimo octuagesimo quarto, tertio Calendas Augusti.

E 5 Sanctus

INDICVLVS

Sanctus **GONDVLPHVS** episcopus, Traiecti ad Mosam nutritus, & magnis ex natalibus, primis videlicet Lotharingæ, oriundus, moribus, continentia, & eruditione, clarus fuit, & sanctam Traiectensem ecclesiam septem annorum temporibus dignè rexit. Migravit ex hoc sæculo circa annum sexcentimum septimum, decimo septimo Calendas Augusti, eodem anni die quo prædecessor, cui etiam par meritis est consepultus, in nauis, siue in medio ecclesiæ sanctissimi Seruatij, vbi tumulus eorum vnde eleuati sunt, hactenus visitur, & vterque, defensor patriæ, & custos ecclesiæ, celebrem habet memoriam. Festum eleuationis incidit in diem Laurentij.

Gondulphus alius martyrizatur, cum sancta Reinelde.

Sanctus **GORDIANVS**, qui & Gurdiellus dicitur, antiquorum relatione traditur eam insulâ, quæ nunc est Aquiscinctum monasterium, inhabitasse, & facta inibi ecclesiola, quasi in solitudine eremiticam vitam duxisse. In eadem ecclesiola referunt eum obiisse, Ibi sepultum: Inde per quendam Siccherum, Duacum fuisse translatum. Suspicionem autem hunc eum esse Siccherum, qui anno 1079 Aquiscinctense sancti Saluatoris monasterium incepit. Natalis Duaci ad sanctum Amatam, & alibi, celebratur die decimo sexto Octobris.

Sanctus **GREGORIUS** episcopus Ultraiectensis & confessor, discipulus sanctissimi Bonifacij archiepiscopi, post gloriosum præceptoris
sui mar-

fui martyrium, rexit ecclesiam Traiectensem annis triginta duobus, eximius prædicator Frisonicæ gentis, qui propter oppositionem Coloniensis archiepiscopi, dimisso titulo archiepiscopi, quem vterque prædecessor habuit, episcopus tantum fuit. Obijt anno septingentesimo octuagesimo quarto, octauo Calendas Septembris, sepultus in sancti Saluatoris monasterio. Vitam scripsit sanctus Ludgerus episcopus monasteriensis ipsius discipulus. Collecta diei, habet Deum eius vitæ meritis ecclesiam suam decorare, & gloriosis miraculis lætificare.

Sanctus GRIMBALDVS abbas, patria Tornacensis, Deo ad sanctum Bertinum oblatu, in virum perfectum adoleuit. A rege vero Anglorum expetitus, splendidissimum fuit virtutum exemplar in Anglia. Dorouernensem episcopatum noluit acceptare, sed præfuit in nouo Vuintoniæ monasterio, quod rex Eduardus extruebat. Ibidem migrans ad Dominum, anno nongentesimo tertio, locum sepulturæ suæ accepit. Festum eius est octauo die Iulij.

Grimoaldus subdiaconus martyrio coronatur, cum sancta Reinelde.

Sancta GVDILA virgo Brabantensis, patrem habuit Vuirgerum Comitem, matrem Amalbergam: ad quorum petitionem sanctissima Gertrudis eam de sacro fonte leuauit. Mortua sancta Gertrude ad domum patris ex Niuella reuertitur, optimè instituta, crebrò frequentans etiam noctu oratorium sancti Saluatoris in Morfella, prope Teneramundam. Vnde nocte quadam

dam

dam diabolus huic deuotioni infidians, lucernam
extinxit, quam pede sequa ferebat. sed Gudila ora-
tionum clypeo lumen extinctum restaurat. San-
ctorum loca, comite famula, sub nocturnis horis
frequentare solita erat, ieiunijs se macerabat, vi-
gilijs attenuabat.

*Pauperibus mensas strauit: velut altera Dorcas,
Ipsis concessit, quacunque potissima gessit.*

Post multa virtutum exercitia sepelitur in Ham,
olim Brabantiae, nunc Flandriae loco. vnde tem-
pore Caroli magni eleuata, trāsferitur Morsellam,
& sanctimonialium instituitur coenobium. Postea
Vuenemaro bona ecclesiastica inuadente, nec cor-
pus sanctum curante, à Carolo duce regni Lo-
thariensis transfertur Bruxellam, quae est sub ar-
chiepiscopo Mechliniensi secundaria Brabantiae
ciuitas, magnificentia principalis aulae multum
celebris. vbi in ecclesia sancti Michaëlis, quae
etiam de nomine eius, sanctae Gudilae dicitur,
totius vrbs patrona quiescit. Natalis est octauo
die Ianuarij. dies translationis, sexto Iulij. Histo-
riam edidit Surius.

Sanctus G V I B E R T V S inclytus confessor,
militiae secularis cingulo deposito, castrum suum
Gemmelas siue Gemblacum, cum omnibus ap-
pendentibus, alijsq; multis, obtulit Deo, & Apo-
stolorum principi Petro, sanctoq; Exuperio marty-
ri, ad construendum in eorum honore monasterium.
Inde accusatur apud Ochonem imperatorem, quod
regalem fiscum in sortem ecclesiastici iuris transe-
fuderit. sed Guiberti donationem pius rex ra-
tam voluit, absoluens monasterium ab omni teloneo, &

nio, & tributo, in omnibus imperij locis: permit-
 tens etiam oppidi cōstructionem, mercatum, per-
 cussuram monetæ. Decretum est etiam vt abbas
 non constituatur ibi de alio monasterio, sed ipsi
 serui Dei, secundum sancti Benedicti regulam, ex *Cap. 64*
 sua propria congregatione abbatem eligant. Hoc
 loci cum Guibertus primum abbatem haberet
 Erluinum venerabilem virum, & doctorem, ipse
 ad Gorziam commigravit iuxta Metas, vbi erat
 aluearium monachorum, & summus sanctæ reli-
 gionis seruator. Ibi vir Dei consummatus in virtu-
 tum gratia, ad patres suos appositus est, decimo
 Calendas Iunij, anno nongentesimo sexagesimo
 secundo, & inuitis Gorziensibus Gemblacum re-
 latus. Eleuatur anno millesimo cētesimo decimo,
 ab Oberto episcopo Legiensi, siue Leodiensi, au-
 thoritate Frederici Coloniensis archiepiscopi, &
 assensu generalis Synodi, cum mirabili concursu
 & gaudio populorum, postquā Deus eum multis
 miraculis per annos duodecim clarificauerat. Ele-
 uationem sollicitauit vitæ eius scriptor, Sigeber-
 tus, monachus antiquæ scientiæ & reuerentiæ,
 habita voluntate & benedictione Liethardi ab-
 batis.

Sanctus GVIDO siue Vuido, in pago Braban-
 tensi, tugurio rusticano, & paupere domo natus,
 oculis parentum surabatur in primæua ætate cer-
 tas horas, quibus ecclesiam oraturus adiret. Nec
 hilarem eum vlla dies videbat, nisi prius aut oraf-
 set, aut eleemosynam protulisset. Ecclesiæ beatæ
 Mariæ in Laken multis annis seruiuit, velut alter
 Nepotianus, eā floribus & ramis exornans, omnia *Hist. He-*
 in ni-

*Iodoro
epist. 3*

in nitore conseruans, atque in omnes ceremonias piè sollicitus. Postea per septem annos peregrinatus est, Romam, Hierosolymam, & ad alia sanctorum loca. Vnde Anderlacum reuersus prope Bruxellas, peste inguinaria sæculi ærumnas consummat, sepultus in cœmeterio, anno millesimo centesimo duodecimo. Sed Deo sanctum suum per crebra miracula mirificante, Gerardus episcopus, successor Lietberti, eum eleuauit in natiuitate Baptistæ. & ex confluentium oblationibus noua basilica super eius tumulum est sumptuosè ædificata: in qua Canonicorum celebre collegium diuina officia reuerenter peragit. Locus dicitur Anderlacû, & Anderlechtû, in diœcesi Mechliniensis. Depositionis dies est duodecimo Septembris.

*6. Iunij
10. 3. Suriij.*

Sanctus **GVDVVALVS** in Britannia archiepiscopus, relicto episcopatu secessit in monasterium suæ diœcesis, vbi ad centum octoginta octo discipulos collegit; cumq; loci angustia ægrè sufficeret, in hæreditate Meuoti construxit aliud monasterium. Adhuc viuens multis & stupendis claruit miraculis, quæ in historia eius leguntur. Postea barbaris Britanniam incurstantibus, fratres monasterij sacrum corpus, multis coruscans miraculis, in Franciam pertulerunt, & Arnulphus Flandriæ Marchio, ex autoritate episcopi, per reuerendum & sanctum abbatem Gerardum, curauit transferri Gandauum, ad monasterium beatissimorum Apostolorum Petri & Pauli, quod Blandinium dicitur. Natalis eius octauo Idus Iunij. Translatio, tertio nonas Decembris.

Sanctus **GVMMARVS** cōfessor, gloriosa stirpe
exortus

exortus est, in Renensi, aut potius Riensi provin-
 cia, ad Netam sita, quæ Brabantię territorio com-
 prehensâ, vulgari sermone ac vernaculo, dicitur,
 het lant van *ſſen*. In ea natale solum habuit
Emblehem, qui locus horæ spatio tantum à Lyra
 oppido distat. Erat lenis in sermone, constans in
 bono opere, humilitate submissus, pietate profu-
 sus, in ieiunijs & vigilijs castigatō carnis, elee-
 mosynarum largitor dapfiliis: in aula Pipini regis
 magnificè acceptus. Habuit vxorem sibi mole-
 stissimam, quam patientia & prudentia vincere
 laborauit. Cum ad limina Apostolorum tenderet,
 diuina admonitione intra Netæ ambitum iube-
 tur oratorium construere, vbi vitam in multa san-
 ctitate finiuit. In messe siti deficientibus baculo
 terram fodit, & erupit fons largissimæ aquæ, qui
 adhuc visitur in *Emblem*. Alijsque multis mira-
 culis claruit in vita, & post mortem. Quiescit
 Lyre, quæ est ciuitas Brabantię, diœcesis Antuer-
 piensis, vbi collegiatam habet ecclesiam, quæ in
 historia monasterium nominatur. Ad hoc mona-
 sterium venerunt Nortmanni, euerfa Malina, siue
 Machlinia, ignemque iniecerunt, sed Gummarus
 a cœlis suis meritis contra eos pugnans, ignem
 extinxit. Interim Fredegerum presbyterum à
 palma martyrij arcere noluit, quem Nortmāni in
 altari crudeliter peremerunt, summę maiestati sa-
 crificium mactatē. Natalis est vndecimo Octo-
 bris, translatio, decimoseptimo Martij. Est autem
 Lyre nomenclatura recentior, & ab historię scri-
 ptore non vſitata, qui locum hunc antiquitus dicit
ſſen huc dictū, postmodum à vulgo Ledonem
 appel-

Ledi dicitur de gestis Francorum l. 5. cap. 25.

appellatum: ipse villam sancti Gumhari nominat, eamque describit sitam esse intra Netæ ambitum, & per hunc fluuium à Taxandria & à Renensi prouincia sequestrari.

Sāctus Gunderharus monachus, cū Bonifacio, martyrio coronatur in Frisia, die quinto Iunij.

Sanctus Gurdiellus ponitur sub nomine Gordiani.

Ex Lektionibus in Oostkerckæ.

Sanctus G V T H A G O N V S confessor apud Brugas in *Uinoche* aliquamdiu est conuersatus, & in Oostkerckæ sepultus. Ghillo autem, qui eidem sancto adhuc viuenti familiaris adhæserat, ab eo iam defuncto auelli non potuit. Qui etiam creditur post mortē claruisse miraculis. Nam tempore Gregorij Curati dictæ ecclesiæ, qui postea in Ordine Prædicatorum fratrum sancte vixit, manum aridam cuidam eius misericordiam imploranti restituit. Vnde dictus Gregorius metricè scripsit,

Contracto Ghillo scit opem conferre pugillo.

Sed ipsius corpore in terra manente, beati Guthagoni corpus, Domino per eū multa miracula faciente, de humiliore loco in capsam transtulit Gerardus Tornacensis episcopus, anno millesimo centesimo quinquagesimo nono, quinto Nonas Iulij, assistentibus sibi venerabilibus abbatibus, de Dunis, Oudenburgo, & *Wrechout*. Eandē capsam reuerenter & deuotè aperuit, ac visitauit, Nicolaus, episcopi Tornacensis suffraganeus, die primo Octobris, anno millesimo quadringentesimo quadragesimo quarto; inuenitque in ea testimoniales literas dicti Gerardi episcopi, pontificali ipsius sigillo munitas. Festum Oostkerckæ celebratur

bratur die tertio Iulij, & primo Octobris. Reliquiæ eius iam conspiciuntur in muro ecclesiæ per ferreos cancellos.

H.

S A N C T U S H A D E L I N V S Aquitaniæ territorio ortus, in tenera ætate semper consortio senum interesse cupiebat. Inde, relinquens terram & cognationem suam, venit Stabuletum, vbi magisterio vtitur sancti Remacli. A deo que fuit sanctitate & miraculorum gloria celebris, vt propterea ipsi & fratribus, in valle ad Legiam fluium habitantibus, multa prædia sint collata & redditus. Sub Adulpho de Marca transfertur corpus eius circa annum millesimum trecentimum trigessimum octauum in Viseto oppido, quod situm est inter Leodium & Traiectum, ibidemque Canonicorum instituitur collegium. Leodiensis ecclesia in Collecta diei vocat eum doctorem salutis, die tertio Februarij.

S A N C T U S H A D V L P H V S, episcopus Atrebatensis siue Cameracensis, quartus à beato Vindiciano, quiescit Atrebatim in ecclesia sancti Petri, quæ antiquitus fuit Nobiliacum dicta, nunc autem est ecclesia incorporata monasterio sancti Vedasti, & intra eius septa comprehensa. Natalis eius est decimo quarto Maij. Huius verò sanctitas cum multis mirisque portentis ostenderetur, sacrum corpus leuauit Engrammus episcopus, die trigesimo primo Augusti.

S A N C T U S Hamuntius diaconus, collega fuit sancti Bonifacij archiepiscopi, in prædicatione euangelij, & in merito martyrij, quinto die mensis Iunij.

F Sanctæ